

“मीठे बच्चे– आधाकल्प मायाले तिमीलाई धेरै हैरान गरेको छ, अब तिमी बाबाको शरणमा आएका छौ, तिमीलाई बाबासँग सच्चा प्रीत राखेर माया-जित, जगत-जित बन्नु छ।”

प्रश्नः– संगमयुगमा भगवानलाई पनि कुनचाहिँ मेहनत गर्नुपर्छ?

उत्तरः– आत्मारूपी मैलो कपडालाई सफा गर्ने। तिमी बच्चाहरू बाबाको पासमा आएका छौ– आफ्नो पापको खाता सफा गर्न। जति देही अभिमानी बनेर बाबालाई याद गर्नेछौ, त्यति नै विकर्माजित बन्दै जान्छौ। यदि बुद्धिको योग बाबा बाहेक अरु कसैसँग जोड्यौ भने भष्मासुर बन्छौ। त्यसैले श्रीमतमा चलिराख।

गीतः– ओम् नमो शिवाय.....

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरूले सहारा लिएका छौ बाबाको अथवा बाबाको शरणमा आएका छौ। यी कुनै लौकिक पिता होइनन्, यी हुन् पारलौकिक पिता। तिमीलाई मायाले आधा कल्प सताएको छ। तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ– यो हो दुःखधाम, आसुरी दुनियाँ। कल्प-कल्प तिमी बच्चाहरू बाबाको पासमा आएर शरण लिन्छौ। तिमी शरणागति हौ। मायाले महान् दुःखी बनाएको छ। तिम्रो जति पनि इज्जत थियो, मायाले बर्बाद गरिदिएको छ। यो तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। जब मानिस दुःखी हुन्छन्, अरूसँग गएर शरण लिन्छन्। यहाँ तिमी पनि आधाकल्प देखि मायाको शरणमा थियौ। जसको शरणमा अहिले तिमी आएका छौ, उहाँले बसेर तिमी आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। हामी कहिलेदेखि दुःखी बनेका हौं, यो कुरा दुनियाँले जान्दैन। हामी स्वर्गका फूल थियौं फेरि मायाले आएर कसरी काँडा बनाउँछ, यो अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझ्न सक्छौ। फेरि पनि मानिस हौ, जनावर त होइनौ। बच्चाहरूले भन्छन्– हजुर मात-पिता हामी बालक.... हामी हजुरको शरणमा आएका छौं। यो माया रावणबाट हाम्रो रक्षा गर्नुहोस्। वास्तवमा अहिले तिमी बच्चाहरूलाई मायाबाट मुक्त गरेर स्वर्गको मालिक बनाउँदै हुनुहुन्छ। मायाले तिमीलाई धेरै सताएको छ। भगवानलाई भक्तहरूले याद नै त्यतिबेला गर्छन् जब दिक्क हुन्छन्। हुन त सबै हुन्छ ड्रामा अनुसार। जो स्वर्गमा थिए उनीहरूको लागि नै माया अहिले दुश्मन बनेको छ। यो कसैले पनि जान्दैनन्– आधाकल्प देखि माया दुश्मन बनेको छ। बुझ्नको लागि यी धेरै रहस्यमय कुरा हुन्। आधाकल्पदेखि तिमीले यो दुःखबाट कसरी छुट्ने भनेर धेरै याद गर्दै आएका छौ। बाबा आएर हामीलाई आफ्नो बनाएर स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ। तिमी सबै यो समयमा शरणार्थी हौ। आजभोलि शरणार्थी धेरै हुन्छन् नि। गएर एशलम अथवा शरण लिन्छन्।

तिमीलाई थाहा छ– मायाले सबैलाई धेरै दुःखी बनाएको छ। यहाँ जब स्वर्ग थियो देवी-देवताहरू धेरै सुखी थिए। यी यूरोपियनहरूलाई पनि थाहा छ– भारत धेरै प्राचीन देश हो। जब हामी थिएनौ त्यतिबेला भारत मात्र थियो। प्राचीन भारत धेरै मालामाल सुखी थियो जसलाई नै स्वर्ग, हेविन भन्दछन्। ५ हजार वर्षको कुरा हो। अहिले त उही भारत कंगाल, कौडी समान बनेको छ। कसले बनायो? माया रावणले। आधाकल्पदेखि भारतवर्ष गिर्दा-गिर्दा अहिले कौडी तुल्य भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ– आधाकल्प देखि

मायाले तिमीलाई हैरान गरेको छ। अहिले तिमीले प्रभुको शरण माग्छौ। हे भगवान! आउनुहोस्, हामी हजुरमाथि बलिहार जान्छौं। सृष्टिलाई फेरि हीराजस्तो परमपिता परमात्मा ले नै बनाउनुहुन्छ। यसैले भक्तहरू भगवानलाई याद गर्छन्— हे ईश्वर शरणमा लिनुहोस्। भन्दछन्— हाम्रो लाज राख्नुहोस्, हजुर दयावान् हुनुहुन्छ। फेरि भन्छन्— उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। यसलाई धर्मग्लानि भनिन्छ। तिमीलाई थाहा छ— मायाले आधाकल्प देखि एकदमै गिराएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— कल्प कल्प जब यो सृष्टि धर्मभ्रष्ट कर्मभ्रष्ट बन्छ तब म आउँछु। आफ्नो धर्मलाई पनि जान्दैनन्। यो हो भावी। जब लोप हुन्छ, तब नै बाबा आएर स्थापना गर्नुहुन्छ। अहिले त्यो धर्म प्रायः लोप भएको छ। यो ड्रामा अनुसार हुन्छ, तब नै बाबा आएर फेरि ब्रह्माद्वारा स्थापना, शंकरद्वारा नर्कको विनाश गराउनु हुन्छ। अहिले विनाशको समय हो नि। विनाशकाले विपरीत बुद्धि बनेका छन्। तिम्रो प्रीत बुद्धि छ। तिमीले मायामाथि विजय प्राप्त गर्न सर्वशक्तिमान परमपिता परमात्माको शरण लिएका छौ। तिमीलाई सहज राजयोग र ज्ञान मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मलाई बिर्सिएका छौ। मायाले तिमीलाई मबाट बिमुख बनाइदिएको छ। बाबा सम्मुख बसेर ब्रह्मा मुखद्वारा शिक्षा दिनुहुन्छ। माया प्रवेश भएको कारणले यस्तो ग्लानिका कुराहरू लेखिदिएका छन्। तिमीलाई थाहा छ— राजयोग बाबा बाहेक अरू कसैले पनि सिकाउन सक्दैन। बाबा त हुनुहुन्छ नै स्वर्गका रचयिता। यो आत्मा ले नै कुरा गर्छ। तिमीलाई देही-अभिमानि बनाउनुहुन्छ। आत्मा ले नै संस्कार लिएर जान्छ। आत्मा नै लेप-छेपमा आउँछ। उनीहरू सम्झन्छन्— आत्मा निर्लेप छ, बाँकी शरीरमा केही न केही दोष लाग्छ। त्यसको लागि गंगास्नान गर्छन्। तर गंगाजलले त पाप कट्न सक्दैन। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित सबैलाई भुल। आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर म परमपिता परमात्मा शिवलाई याद गर। शिव निराकार हुनुहुन्छ। शिवजयन्ती मनाउँछन्, तर कसैले पनि जान्दैनन्। सोमनाथको मन्दिर यति ठूलो छ तर उनी कहिले आए, कसरी आए, आएर के गर्नुभयो? केही पनि जान्दैनन्। अवश्य पनि कुनै शरीरमा आउनु भएको हुनुपर्छ। सर्वव्यापीको ज्ञानले सबै कुरा भुलाइदिएको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ—श्रीमतमा चल।

शिवबाबा यस शरीरमा प्रवेश गरेर तिमीलाई ज्ञान दिइरहनु भएको छ। यो शरीर भाडामा लिनुभएको छ। यस रथमा रथी बनेर तिमीलाई ज्ञान दिइरहनुभएको छ। बाँकी घोडा-गाडी आदिको कुरा होइन। उनलाई भागीरथी अथवा नन्दीगण पनि भन्दछन्। भन्दछन्— भागीरथले गंगा ल्याउनुभयो, कुनै टाउकोबाट त कहाँ निस्कन्छ र! त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यी वेद शास्त्र पढेर मात्र मेरो प्राप्ति हुँदैन। मलाई त आउनुपर्छ। तिमीलाई आएर शरणमा लिनुहुन्छ। मानिसहरूले रावण के चीज हो भनेर कहाँ जान्दछन् र। अहिले त रावण राज्य छ। रावणको आसुरी मतमा चल्नेहरू छन्। अहिले तिमी श्रीमतबाट २१ जन्मको लागि श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ बनिरहेका छौ। आसुरी मत द्वापरदेखि शुरू हुन्छ, जसलाई विकारी दुनियाँ भनिन्छ। विकारी दुनियाँ स्थापना गर्नेवाला रावण हो। निर्विकारी दुनियाँ स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ राम, शिवबाबा। गीत पनि सुन्यौ शिवाए नमः। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर देवताए नमः भनिन्छ। यस्तो होइन, ब्रह्मा परमात्माए नमः भनिन्छ। होइन, परमात्मा त एक हुनुहुन्छ। सबैका पिता एक हुनुहुन्छ। अहिले तिमीलाई बाबाबाट वर्सा

मिलिरहेको छ। यो पाठशाला हो- मानिसबाट देवता बन्ने। ईश्वरीय कलेज हो। भगवानुवाच हो नि। नाम नै लेखिएको छ- ईश्वरीय विश्व-विद्यालय। लक्ष्य उद्देश्य पनि लेखिएको छ। नरबाट श्री नारायण, नारीबाट श्री लक्ष्मी बन्नु छ। तिमी फेरि नरबाट नारायण बनिरहेका छौ। श्रीमतमा चल्थौ भने तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- राती जागेर पनि बाबालाई याद गर। बाबा हामी हजुरलाई नै याद गर्नेछौं। हजुरकै पासमा आउनु छ, फेरि हजुरले हामीलाई स्वर्गमा पठाइदिनु हुन्छ। बाबाले तिमी माताहरूद्वारा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमी योगमा रहेर विश्वलाई पवित्र बनाउँछौ। तिमी योगको शान्तिले फेरि २१ जन्म विश्वमा शान्ति हुन्छ। त्यहाँ माया हुँदैन। सदा सुखी रहन्छन्। देह-अभिमानको कारणले नै मानिस दुःखी बन्छन्। यतिबेला बाबाले तिमीलाई देही-अभिमानि बनाउनुहुन्छ। सत्ययुगमा जो दैवी गुणका थिए, उनीहरू नै अहिले आसुरी गुणका बनेका छन्। अहिले तिमी फेरि शिवालय, स्वर्गको मालिक बन्नको लागि बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ। यो कलेज हो। जबसम्म विनाश हुँदैन बाबाले पढाइरहनु हुन्छ किनभने शिरमा आधाकल्पको बोझ छ, त्यो मेटिएको छैन। मेहनत लाग्छ। यस समय सबै पाप आत्मा छन्। पवित्र आत्मा एउटा पनि छैन। भन्दछन्- हे पतित-पावन आउनुहोस्। तर यो पतित दुनियाँ हो भन्ने कुरा बुझ्दैनन्।

अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ। ब्रह्माको सन्तान तिमी कति थोरै छौ! फेरि ब्राह्मणबाट देवता, क्षत्रिय बन्छौ। यो हो स्वदर्शन चक्र। पुनर्जन्म लिंदा-लिंदै हामी ८४ जन्म पूरा गछौं। यी कुरा शास्त्रमा छैनन्। ब्रह्माको हातमा शास्त्र देखाइएको छ। सूक्ष्मवतन वासी ब्रह्मा हुन सक्दैनन्। नाम छ प्रजापिता ब्रह्मा, जसलाई एडम वा आदम भन्दछन्, यिनै यो सारा वंश वृक्षको प्रमुख हुन्। यो कुरा तिमीलाई थाहा छ। हामी रुद्रमालाका दाना हौं। हामी आत्माहरू वहाँबाट आउँछौ। हाम्रो निवासस्थान त्यो परमधाम हो। हरेक आत्मालाई ८४ जन्मको अविनाशी पार्ट मिलेको छ। यी सबै कुरा पतित मानिसले त सम्झाउन सक्दैन। पतितबाट पावन त बाबाले नै बनाउनुहुन्छ। उहाँ नै सबैमाथि दया गर्नेवाला हुनुहुन्छ। अरू कोही पनि सारा दुनियाँ माथि दया गर्ने लिडर बन्न सक्दैन। यो त बाबा नै भन्नुहुन्छ। बाबालाई त दया लाग्छ। जब धेरै दुःखी बन्छन् तब म आउँछु। तिमी बच्चाहरू तन-मन-धनले सेवा गरेर सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउँछौ। जसरी गान्धीले विदेशीबाट राज्य हातमा लिए तर त्यो त हो मृगतृष्णा समान। अहिले यो माया पनि विदेशी हो। आधाकल्पदेखि राज्य गरेको छ। बाबा आएर यसबाट छुडाउनु हुन्छ। मायाले तिमीलाई धेरै दुःखी बनाएको छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु मुक्त गर्न। अब मेरो श्रीमतमा चल। नत्र मायाले काँचै खान्छ। श्रीमतमा चलेर श्रेष्ठ बन। तिमी हौ शिवशक्ति पाण्डव सेना। तिमी यादगार दिलवाला मन्दिर खडा छ। प्रत्यक्ष रूपमा दिलवाला मन्दिर दुरुस्त छ। राजयोगबाट त स्वर्गको मालिक बनिन्छ। यो दुनियाँ स्वर्ग थियो नि। अहिले तिमी परमपिता परमात्माको शरणमा आएका छौ बाबाबाट वेहदको वर्सा लिन। २१ पीढी देवताहरूको राज्य चल्छ। तिमी स्वर्गको मालिक बन्न आएका छौ। मायाले भष्मासुर बनाइदिएको छ। बाबा आएर ज्ञान अमृतको वर्सा गर्नुहुन्छ। बाबाको शरण पनि लिन्छन्। फेरि मायाले विश्वासघाती बनाइदिन्छ, जसकारण अबलाहरूमाथि कति अत्याचार हुन्छ। अहिले कुनै सार्वभौम

राज्य त छैन। बाबा आएर दैवी राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ। सत्ययुगमा महाराजा-महारानी थिए। अहिले त नो सावरन्टी। प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ। यसलाई भनिन्छ अधर्म। मायाले अधर्मको राज्य स्थापना गर्छ। बाबा फेरि आएर धर्मको राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ। अहिले त नो रिलीजन। भन्दछन्— हामी धर्मलाई मान्दैनौ, त्यसकारण शक्ति पनि छैन। यो पनि अल्पकालको स्वराज्य हो। आपसमा लडाइँ-झगडा गर्दागर्दै खतम हुन्छन्। तिमीलाई बाबा आएर अमरापुरीको मालिक बनाउनुहुन्छ। आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। प्यारा बच्चाहरू देही-अभिमानी बन्नु छ।

जति बाबासँग योग लगाउँछौ उति विकर्मको बोझ उत्रिनेछ र तिमी विकर्माजीत बन्नेछौ। जुन बाबाले स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ उहाँलाई छोडपत्र दियौ र बुद्धिको योग अरू कसैसँग जोड्यौ भने भष्मासुर बन्छौ। अहिले तिमी बसेका छौ आफ्नो कर्मको खाता साफ गर्न। पापको बोझ धेरै छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर अजामिल जस्ता पापीहरूको पनि उद्धार गर्छु। बाबा ज्ञान-अमृतबाट कति शुद्ध बनाउनुहुन्छ! फेरि पनि श्रीमतमा चल्दा चल्दै आश्चर्यवत् भागन्ती हुन्छन्। भगवान आएर मेहनत गर्नुहुन्छ, जुन मैला कपडा छ त्यो फाट्छ। यसैले अजामिल नाम राखिएको छ। जसले बाबाको बनेर बाबालाई छोडपत्र दिन्छन्, उनीहरू हुन् नम्वरवन अजामिल। उनीहरूजस्तो पाप आत्मा अरू कोही हुँदैन। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई राम्रोसँग श्रीमतमा चल्नु छ। यदि श्रीमतलाई छोड्यौ भने मायाले खान्छ, फेरि कल्प कल्पान्तरको लागि वर्सा गुमाउँछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) तन-मन-धनले सेवा गरेर विश्वलाई स्वर्ग बनाउनु छ। माया दुश्मनबाट मुक्त गर्नु छ।
- २) देही-अभिमानी बन्नको लागि देह सहित सबै कुरा भुल्नु छ। जति पनि पुरानो कर्मको खाता छ त्यसलाई योगबलले साफ गर्नु छ। विकर्माजित बन्नु छ।

वरदानः— सर्वशक्तिमानको साथी बनेर सर्व प्रति शुभ भावना राख्ने चिन्तन वा चिन्ता मुक्त भव

कति बच्चाहरूले चिन्तन गर्छन्— फलानोको बिमारी ठीक होस्, बच्चा वा पति ज्ञानमा चलोस्, धन्दा ठीक होस्... यो भावना त राम्रो हो, तर तिमी यो चाहना तब ठीक हुनेछ जब स्वयं हल्का भएर बाबाबाट शक्ति लिनेछौ। यसको लागि बुद्धि रूपी बर्तन खाली चाहिन्छ। सबैको कल्याण चाहन्छौ भने स्वयं शक्तिरूप बनेर सर्वशक्तिमानको साथी बनेर शुभ भावना राखेर चल। चिन्तन वा चिन्ता मुक्त बन, बन्धनमा नफँस।

स्लोगनः— जो प्रश्नहरूबाट पार रहन्छन्, उनीहरू नै सदा प्रसन्नचित्त रहन्छन्।